

Ο οσιότατος γέροντας Ευστάθιος Νεοσκητιώτης- Παπαγεωργίου ο εκ Παλαιχωρίου Κύπρου (11/11/1922 - 7/8/1981)

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μιχαήλ Κουφέττα

Αρχιμανδρίτης Ευστάθιος Παπαγεωργίου

Ο Δίκαιος Κύπριος Αρχιμανδρίτης Ευστάθιος Παπαγεωργίου

Στα μέσα του πυρωμένου Κυπριακού καλοκαιριού, τον Αύγουστο του 1981, έφθασε στην Κύπρο από το Άγιον Όρος ή είδηση πώς ό πατήρ Ευστάθιος είχε κοιμηθεί τον ύπνο του δικαίου. Ό θάνατος τον βρήκε «γρηγορούντα» στην έπαλξη του πιο ευγενικού αγώνα για την κατά Χριστόν τελείωση.

Θεολόγος, αρχιμανδρίτης και αρχιερατικός επίτροπος, δεν δίστασε, όταν ήλθε ο καιρός, να εγκαταλείψει τα αξιώματα και να πορευθεί στο Άγιον Όρος, όπου έζησε τα τελευταία τρία χρόνια της σχετικά σύντομης ζωής του, σαν ένας απλός υποτακτικός, σαν ένας από τούς τελευταίους μοναχούς, κερδίζοντας την αγάπη και το σεβασμό των Αγιορειτών πατέρων. **Ήταν ο πατήρ Ευστάθιος ένα από τα πιο ευωδιαστά άνθη της σύγχρονης Κυπριακής Εκκλησίας.** Με πολλή χαρά δημοσιεύουμε εδώ μια σύντομη σκιαγραφή του, γραμμένη από ένα πνευματικό του τέκνο, σαν έκφραση αγάπης και σεβασμού στη μνήμη του.

* * *

«Ευάρεστος τω Θεώ γενόμενος ήγαπήθη και ζών μεταξύ αμαρτωλών μετετέθη-ήρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού, ή δόλος άπατήση ψυχήν αυτού... Τελειωθείς εν όλίγω, πλήρωσε χρόνους μακρούς- αρεστή γάρ ην ή ψυχή αυτού...» (Σοφία Σολ. δ' 10).

Ο άρχιμ. Ευστάθιος Παπαγεωργίου γεννήθηκε στο χωριό Παλαιχώρι της επαρχίας Λευκωσίας την 11/11/1922 και έμαθε τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού του. **Στη συνέχεια, επειδή οι γονείς του ήσαν φτωχοί και δεν μπορούσαν να του προσφέρουν άλλη μόρφωση, τον έστειλαν στη Λευκωσία, σε κάποιο καρεκλοποιό, να μάθει τέχνη.**

Δεν αργεί όμως να φανερώσει τούς οραματισμούς του. Κάθε Κυριακή πηγαίνει στη γειτονική εκκλησία της Αρχιεπισκοπής -τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο- και, έχοντας πόθο να ψάλλει, στέκεται στο ψαλτήρι, για να γίνει στη συνέχεια μαθητής του Θεόδουλου Καλλινίκου, καθηγητού της Βυζαντινής μουσικής και πρωτοψάλτου της Αρχιεπισκοπής.

Δεν πέρασε ένας χρόνος και ό έξαρχος της Αρχιεπισκοπής Χρυσόστομος, πού βλέπει το μικρό παιδί να τρέχει κάθε Κυριακή στη εκκλησία και να ψάλλει, «όν τρόπον έπιποθει ή έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων» (Ψαλμ., 41), **διαβάζει μες' απ' τα αθώα γαλανά του μάτια τούς οραματισμούς του και τον ζητά από τούς γονείς του για να του προσφέρει γυμνασιακή μόρφωση.**

Τον Αύγουστο του 1949 εξασφάλισε, κατόπιν διαγωνισμού, υποτροφία των κληροδοτημάτων Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β' και άρχιμ. Φιλόθεου, για θεολογικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. **Στις 13 Νοεμβρίου 1949 χειροτονήθη Διάκονος υπό του Χωρεπισκόπου Σαλαμίνοσ Γενναδίου στον ιερό ναό του Προφήτου Ήλιου στο Μαραθόβουνο, και αναχώρησε για την Αθήνα.**

Κατά τη διάρκεια της πανεπιστημιακής του φοιτήσεως έτοποθετήθη από τον

Αρχιεπίσκοπο «Αθηνών ως διάκονος στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσοσπηλιωτίσσης Αθηνών, όπου είχε προϊστάμενο του τον π. Βαρνάβα Τζωρτζάτο, μετέπειτα Μητροπολίτη Κίτρους.

Το Σεπτέμβριο του 1954 αποπεράτωσε τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και επανήλθε στην Κύπρο όπου ανέλαβε υπηρεσία ως ιεροκήρυξ της Αρχιεπισκοπής.

Στις 15 Αυγούστου 1958 χειροτονήθη Πρεσβύτερος και προεχειρίσθη εις Αρχιμανδρίτη υπό του Μητροπολίτου Κιτίου Ανθίμου, στον ιερό ναό Αγίου Προκοπίου του εν Λευκωσία Μετοχίου Κύκκου. **Το 1959 διωρίσθη ως ό κατά νόμον υπεύθυνος του περιοδικού «Απόστολος Βαρνάβας», επισήμου οργάνου της Εκκλησίας της Κύπρου.**

Το 1960 τοποθετείται αρχιερατικός επίτροπος Αμμοχώστου και Πρόεδρος του εκεί Εκκλησιαστικού Δικαστηρίου. Από την καίρια αυτή θέση του δίνεται ή ευκαιρία, μέσω του κηρύγματος και της εξομολογήσεως, να δείξει την ψυχική ανωτερότητα του και τις ποιμαντικές του ικανότητες.

Ο πατήρ Ευστάθιος δεν αγαπούσε τα μεγαλεία και τη δόξα των ανθρώπων.

Οι προτάσεις πού του έγίνοντο να αναδειχθεί άρχιερέύς προσέκρουσαν στην άρνηση του πάντα προέβαλλε σαν πρόχειρη δικαιολογία «λόγους υγείας», πλην Όμως, σιγά σιγά αποκαλύπτονταν οι απώτεροι οραματισμοί του. Συχνά, από τότε ακόμα πού ήταν αρχιερατικός επίτροπος στην Αμμόχωστο, εκμυστηρευόταν στη μητέρα του και το στενό συγγενικό του περιβάλλον τον πόθο του να γίνει μοναχός και αποσυρθεί στην Ιερά Μονή του Αποστόλου Βαρνάβα, **όπου να διέλθει εν ειρήνη τα τελευταία χρόνια της επιγείου ζωής του.**

Πράγματι, ή ταπείνωση ήταν ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του πατρός Ευσταθίου. Παρ' όλον πού, με τη σύνεση και επιμέλεια του, ανήλθε σε ανωτέρους εκκλησιαστικούς βαθμούς, ποτέ δεν υψηλοφρονούσε. συνεχώς τον ενοχλούσαν οι τιμές πού του προσφέρονταν κατά τις διάφορες τελετές στις όποιες παρίστατο εξ ανάγκης. Προτιμούσε να απαλλαγεί σιγά σιγά από όλα τα αξιώματα πού ή χάρη του Θεού αξίωσε να του δοθούν. Είχε από νωρίς πλήρη επίγνωση του ότι, «Κύριος ύπερηφάνοις αντιτάσσεται, **ταπεινοίς δέ δίδωσι χάριν», και του ότι, «Πάς ό υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ό δέ ταπεινών εαυτόν ύψωθήσεται».**

Περισσότερο, λοιπόν, απ' οτιδήποτε άλλο αγαπούσε το θεό. Και είχε πλήρη επίγνωση του πώς μπορεί κανείς να πλησιάσει καλύτερα το Θεό: «Πάς ός αφήκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφός ή πατέρα ή μητέρα.., έκατονταπλασίονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει» (Ματθ. ιθ' 29). Έγινε όμως ή Τουρκική εισβολή του

1974 πού, έκτος από την προσφυγιά και τα άλλα δεινά πού έφερε στον τόπο, σίγησε και τις καμπάνες του Αποστόλου Βαρνάβα. Ο πατήρ Ευστάθιος, πρόσφυγας κι αυτός τώρα στη Λάρνακα, **αναγκάστηκε να μεταβάλει, αλλά και να επισπεύσει το πρόγραμμά του.**

Το 1977 πραγματοποιεί «ταξίδι αναγνωρίσεως» σε διάφορες Μονές της Ελλάδος και στο Άγιον Όρος διαρκείας ενός μηνός και αποφασίζει. Όταν επέστρεψε μάς ανακοίνωσε πλέον την οριστική απόφαση του, **πώς τον επόμενο χρόνο θ' αναχωρούσε για το Άγιον Όρος.**

Έτσι, στις αρχές Ιουνίου του 1978, άφησε τις τιμές και τις αναπαύσεις του κόσμου και παρά τη σοβαρή ασθένεια του διαβήτη από την οποία υπόφερε για είκοσι τώρα χρόνια, προτίμησε τη στενή και τεθλιμμένη οδό των ολίγων, εκείνων «ων ουκ ην άξιος ό κόσμος». Κατέφυγε στη Νέα Σκήτη του Αγίου Όρους, κι έγινε ταπεινός υποτακτικός στη συνοδεία του επίσης Κυπρίου πατρός Έλπιδίου.

Εκεί στο Άγιον Όρος, ό Κύριος πού αγαπά τούς αγαπώντας Αυτόν, τον κάλεσε σε μεγαλύτερους αγώνες για να του δώσει λαμπρότερο στεφάνι. Τον οδήγησε στο «Περιβόλι της Παναγίας» για να τον δοκιμάσει σε άλλου είδους αρετές. **Να τον καθαρίσει, όπως ακριβώς καθαρίζεται και ό χρυσός μέσα στο χωνευτήρι.**

Πράγματι, για ένα μοναχό (και μάλιστα πρώην αξιωματούχο της Εκκλησίας) δεν υπάρχει μεγαλύτερη δοκιμασία από την άσκηση της υπακοής και την απάρνηση του «ιδίου» θελήματος. Κι ό πατήρ Ευστάθιος έζησε τρία χρόνια σε παραδειγματική μοναχική υπακοή σε σημείο πού να κερδίσει το θαυμασμό των Αγιορειτών πού τον γνώρισαν. Τρία χρόνια μοναχικής ζωής στάθηκαν αρκετά για να αποκτήσει την πραγματική «διάκριση», πού κατά τον Μέγα Αντώνιο, είναι ό οφθαλμός και ό λύχνος της ψυχής. Τρία χρόνια ήταν αρκετά για να μνηθεί στη νοερά προσευχή, να αγαπήσει το Θεό έκ βάθους καρδιάς και ν' αγαπηθεί από το Θεό. **«Ο Θεός αγάπη εστί και ό μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ό Θεός εν αύτώ»...**

Τελικά ή ασθένεια από την οποία υπέφερε, ό διαβήτης, πού ήταν κι αυτή μια επιπρόσθετη σκληρή δοκιμασία κοντά στους άλλους ορατούς και άόρατους πολέμους πού δοκιμάζουν και γυμνάζουν τον μοναχό, τον κατέβαλε. Η τελευταία επιδείνωση της υγείας του τον έριξε σε υπογλυκαιμικό κώμα πού τον άφησε σε αφασία για δεκαπέντε μέρες.

Στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑΝΣ Θεσσαλονίκης, όπου είχε μεταφερθεί για νοσηλεία, οι γιατροί, παρ' όλες τις φιλότιμες και υπεράνθρωπες προσπάθειες τους, δεν

κατόρθωσαν να τον επαναφέρουν στη ζωή. **Ο Κύριος, ό εξουσιαστής της ζωής και του θανάτου, τον κάλεσε εις τας αιωνίους μονάς Του για να τον αναπαύσει αιωνίως στους «κόλπους Αβραάμ».**

Άνεπαύθη στις 7 Αυγούστου 1981. Σύμφωνα με την επιθυμία του, ή σορός του μεταφέρθηκε πίσω στο Άγιο Όρος και τάφηκε στη Νέα Σκήτη, το τόπο της μοναστικής ασκήσεως του.

Ή μνήμη του ας είναι αιώνια.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΥΦΕΤΤΑΣ

Ο ΠΑΤΕΡ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΤΟΥ

Είναι γεγονός ό ότι τα γραπτά κείμενα και ιδίως οι επιστολές τις όποιες γράφει κάποιος εκφράζουν το ήθος και γενικά τον τρόπο σκέψεως του. Ο αοίδιμος π. Ευστάθιος Παπαγεωργίου, ό οφικιάλιος κληρικός πού παράτησε τα αξιώματα και βρέθηκε ως ταπεινός μοναχός στη Νέα Σκήτη του Αγίου Όρους, περιλαμβάνει στην επιστολή πού παραθέτουμε, πρώτ' απ' όλα τα βάσανα της ταλαίπωρης μας Νήσου, πού τα βλέπει με πνευματικό φακό, και το φόβο του για την αμετανοησία μας και τα νομοτελειακά της αποτελέσματα. **Παρουσιάζει στους παραλήπτες της επιστολής τις εμπειρίες του από το Άγιον Όρος. Μιλά για το θαύμα της κανδήλας της Παναγίας της Πορταϊτίσσας.** Ή αγωνία του για την πνευματική του προκοπή είναι έκδηλη, αλλά παράλληλα νοιάζεται για την πνευματική πρόοδο των παραληπτών της επιστολής του. Το βλέμμα του είναι μόνιμα στραμμένο στα άνω βασίλεια.

Αγαπητοί μου Γιάννη και Ιωάννα,

Έλαβα όλες τις κάρτες, πού μου είχατε στείλει, ως και την τελευταία σας κάρτα με τας εύχάς σας και την ειλικρινή αγάπη σας προς εμέ. Ή Κύπρος μας είναι ευλογημένη και ωραία, έστω και αν διά τις πολλές μας αμαρτίες επέτρεψε ό Κύριος κατά τρόπο παιδαγωγικό να βεβηλωθεί από τούς Τούρκους και να ευρίσκονται ακόμη σ αυτή. **Προσευχόμεθα να κάμει ό Θεός το έλεος του και διά την Κύπρο μας. Άλλα, όπως και σεις λέγετε, το κακό έχει παραγίνει, οι άνθρωποι απομακρύνονται από το Θεό, είναι ή εποχή μας εποχή ηθικής κρίσεως. Ας εύχόμεθα να μη έκσπάσει ή οργή του Θεού.**

Εσείς, μια και ό Θεός ηύδόκησε να σας ενώσει, να άγωνίζεσθε και να αλληλοβοηθείστε διά την ηθική τελειοποίηση σας. Να έχετε τον πνευματικό σας και να εξομολογείστε και να κοινωνείτε και να συνεχίσετε να είσθε ελεήμονες και να επισκέπτεσθε τούς εν ανάγκαις ευρισκομένους συνανθρώπους μας, διότι κατά τον Κύριο «μακάριοι οι ελεήμονες δη αυτοί έλεηθήσονται».

Εγώ, με τη βοήθεια του Κυρίου μας και της Παναγίας μας, είμαι καλά Ή Νέα Σκήτη, πού μένω, **έχει κλίμα καλό, έχομε κήπο, τον οποίο καλλιεργώ και έχομε όλα τα λαχανικά της εποχής. Ο διαβήτης ευρίσκεται υπό έλεγχο.**

Το Άγιον Όρος είναι αγιασμένο με την παρουσία της Παναγίας και την ευωδία πολλών αγίων λειψάνων και θαυματουργών εικόνων, ως και με την αγία και ασκητική ζωή των μοναχών. Μου έκανε πολλή έκπληξη ένα γεγονός, πού γίνεται κάθε χρόνο στην Ιερά Μονή των Ιβήρων, όπου ευρίσκεται ή θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Πορταίτισσας. **Όταν εορτάζεται στις 15 Αυγούστου, κινείται ή κανδήλα, πού είναι μπροστά από την εικόνα της κατά τρόπο θαυμαστό.** Εφέτος κατά τον εσπερινό άρχισε να κινείται ή κανδήλα, κινείτο επί μισή περίπου ώρα. Ή κίνηση αρχίζει σιγά σιγά και κινείται ύστερα κανονικά. Ή κίνηση σημαίνει την παρουσία της Παναγίας. Ή κανδήλα αυτή κινείται και όταν πρόκειται να συμβούν μεγάλα δυσάρεστα γεγονότα κινείτο ή κανδήλα, όταν επρόκειτο να εισβάλουν οι Τούρκοι στην Κύπρο.

Ή Παναγία, όπως βεβαίωσε τον Πέτρο τον Άθωνίτη και κατά καιρούς άλλους αγίους μοναχούς, είναι ή βοηθός και ή οικονόμος και ή ιατρός των μοναχών του Αγίου Όρους πού κάνουν όλα τους τα καθήκοντα. **Είναι κοινώς λεγόμενο και το παρατήρησα, ότι οι μοναχοί μετά θάνατο δεν ξηραίνονται, αλλ' έχουν ευλυγισία**

Άγωνίζομαι και εγώ όσο μπορώ να με ελεήσει ό Κύριος, γι' αυτό σας γράφω να αγωνίζεσθε και σεις και να προετοιμαζόμεθα να δώσομε καλή απολογία ενώπιον του Κυρίου εν ημέρα κρίσεως. Όλα του κόσμου τα καλά και υγεία και δόξες, και πλούτη και οποιεσδήποτε απολαύσεις είναι πρόσκαιρες και δεν μπορούν να συγκριθούν με τις αιώνιες χαρές, **πού θα χαρίσει ό Κύριος σ' όσους τον αγαπούν και αγωνίζονται στα λίγα αυτά χρόνια της επιγείου ζωής και ζουν σύμφωνα με το άγιο θέλημα του.**

Εύχομαι ό σαρκωθείς διά την σωτηρία του κόσμου Θεάνθρωπος Κύριος να σας ευλογεί

Με την εν Κυρίω άγάπην και εύχάς Ιερομόναχος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΤΕΥΧΟΣ 100.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr